

истинна отъ Бога истинна, рожденна, не сотворенна, единосѣнна Отцѣ, имъ же всѣ быша, иже на небеси и на земли. Насъ ради человекъ, и нашего ради спасенія шедшаго и воплотившагося и вочеловѣчшася, пострадавша и воскресшаго нъз мертвыхъ въ третій день; и возшедшаго на небеса, и сѣдѣща одеснѣ Отца, и паки грядѣщаго съдѣти живымъ и мертвымъ; егѣже царствію не бѣдетъ конца; и въ Дѣха святаго. (*)

Глава 38.

За заточеніе-то Аданасіево, епископа
Александрійскаго.

На собор-атъ Никейскій Аданасій бѣше дѣконъ на Александра, епископа Александрійскаго, и съ подвижа мужественно въ томъ соборѣ противѣ Аріаны-те. Послѣ смѣръть-тѣ Александровѣ стана пріемникъ на Александрійска-та епископіа, но Аріани-те не престанѣваха да не повдигатъ новы смѣшенія; защо лицемѣрствѣючи, че пріеѣха въ Никейѣ бывше-то исповѣданіе за вѣрѣ-тѣ, за кое-то полѣчиѣха прощеніе, и съ повиѣкаѣха назадъ отъ заточеніе-то, употребиѣха сѣкакакъ способъ, за да повдигнамъ самодержец-атъ противъ другы-те епископы, а найпаче противъ Аданасіа, и тѣка да оправдаатъ Арію; увѣривши прочіе самодержец-атъ, че съ усѣдилъ Арію, защо-то злѣ представили рабѣ-тѣ-тѣ; а Арію право мыслилъ, рекли че е полѣ-

*) Федоритъ церк. ист. книга 1. гл. 2.